

Владика Иларіона за проектиранното възстаніе, но—че други единъ Еленчянинъ Х. Христу Михайловски е былъ узналъ отъ Х. Юрдана Брадата за това възстаніе, и—че той слѣдъ това е былъ приказвалъ съ Х. Тодора по това възстаніе, и—че тѣй отъ уста въ уста се было разчуло въ Елена; и неизвѣстно кой е былъ изявилъ за това на Х. Юрдана Кисевъ, който веднага и дошълъ тукъ въ Търново и обадилъ на Владиката Иларіона.—Тѣй увѣрева Г. С. С. Бобчевъ въ писмото си.—Като се взели нужнитѣ мѣрки, какъ по лесно да се изловятъ възстанниците? рѣшило се: „да се бастиса Плаковскія Монастирь, вѣроятно и къщата на възстанниците що живѣяли въ Търново, на самія день на Великдень.“ Рѣшено и сторено. На връхъ Великдень, една многобройна военна полицейска тѣлапа ненадѣйно заобикаля Плаковскія Монастирь. Въ него день се намирали въ Монастиря само Игуменъ-тъ Х. Сергій и Капитанъ Георги Мамарецъ-тъ, както и нѣколко малко Калутери. Като видѣли че Турцитѣ заобиколили Монастиря, тѣ се исплашили; но въ скоро време тоя имъ страхъ се пробърналъ въ плачь и риданіе, трепетъ и ужасъ; като сж были най немиловичиво и безчеловѣчно изложени на страшни мъки и теглила... Като нахълтали Турцитѣ въ Плаковскія Монастирь, изловили и вхрзали Игуменъ-тъ Х. Сергія; Капитанъ Георгія и другитѣ Калутери ги тѣй вхрзали, спорядъ както се разказва: на шийтѣ и вратоветѣ имъ, на рѣцетѣ и краката имъ, имало желѣзни мъчителни вхрзатки; и като пристигнали тукъ въ Търново, затворили ги въ най дълбокитѣ и най отвратителнитѣ затворници; схвременно се испратило и едно полицейско отдѣленіе въ Елена (тоя градецъ се намира близо при Плаковскія Монастирь), и бастисали къщата на Х. Юрдана Х. Кржтевъ Брадата, уловили го, вхрзали го тоже съ синджири и го докарали тукъ въ Търново и го затворили. Отъ други же се увѣрва: че Х. Юрданъ Брадата не е былъ хванатъ въ Елена, веднага слѣдъ потушяванъето на възстаніето, но че той се е криялъ до 15 дни въ капинскитѣ лозія, и—най сетнѣ, той е